

MỘT ĐỜI NGƯỜI,

MỘT RỪNG CÂY

Khi nghĩ về một đời người tôi thường nhớ về rừng cây. Khi nghĩ về một rừng
nào trên đồi núi thật cần khô, cây có hiểu vì

cây, tôi thường nhớ về nhiều người trẻ trung như cụm hoa hồng; hồn nhiên như ngàn ánh
sao chim thường kéo về làm tổ và em như cụm lan mọc từ những cành cổ

lửa chiều hôm khi gió về! Cây đã mọc từ thuở

...thụ giã kia!

Và tôi vẫn nhớ hoài một loài cây sống gần nhau thân mãi chẳng, có một

cây lá có rừng và rừng sẽ lên xanh, rừng giữ đất quê hương!

1 Ai cũng chọn việc nhẹ nhàng, gian khổ sẽ dành phần ai? Ai cũng một thời trẻ người không chịu sống đời nhỏ nhai! Xin hát về bạn bè

trai, cũng từng nghĩ về đời mình, phải đâu may nhờ rủi chịu? Phải đâu trong đục cũng tôi, những người sống vì mọi người, ngày đêm canh giữ đất trời, rang rã như rừng mai

đành? Phải không em, phải không anh? Chân lý thuộc về mọi

...nữ chiều xuân